

er betimeligt at knytte lovens pensionstillæg (forslag nr. 107, § 11) til denne invalidepensionssats.

3. Bestyrelserne finder, at bl. a. de kommende ændringer i huslejelovgivningen må give anledning til, at spørgsmålet om fastsættelse af huslejer i kommunale eller andre boliger for folke- og invalidepensionister tages op til behandling, og da mest praktisk inden de her nævnte 2 lovforslag vedtages eller sættes i kraft.

Det er kun en begrænset del af pensionisterne, som nyder godt af den lave husleje i moderne boliger for invalide- og folkepensionister.

Det kan være noget tilfældigt, hvem der opnår en pensionistbolig; i hvert fald må der findes sådanne boliger i en kommune, for at man kan opnå godet, og findes de ikke, er det forståeligt, at pensionister flytter til en kommune, der har sådanne boliger, for at opnå en fordel.

Da opførelsen af pensionistboliger har stået på i i hvert fald ca. 30 år, er kvaliteten af disse varierende. De fleste af kommunerne opførte boliger har formentlig ikke badeværelse, medens et sådant forefindes i de fleste af de boligforenings- og boligselskabslejligheder, der er opført i de senere år, og hvor huslejen er af samme højde som i de kommunale pensionistboliger, så længe arealet ikke overstiger 50 m².

I folkepensionskommissionen, der afgav betænkning i december 1963, rejstes spørgsmålet om et indtægtsreguleret huslejetilskud til de pensionister, der ikke bor i boliger, der får lejenedsættelse som pensionistboliger (se betænkningens side 37 og side 39 samt bilag 12).

I stedet for et sådant huslejetilskud foreslog socialministeren og fik i folketinget vedtaget et indtægtsreguleret pensionstillæg i 2 størrelser, alt efter som en pensionist boede uden for eller i en pensionistbolig til den lave husleje.

Man finder det rimeligt, at det i forbindelse med den begyndende frigørelse af huslejerne drøftes, om ikke også pensionisterne skal betale „markedsprisen“ for en lejlighed, mod at man gennem kontante huslejetilskud ansat varierende efter pensionistens indtægt sikrer, at også de dårligst stillede kan overkomme huslejen, og da uanset hvor pågældende bor, når blot lejligheden er af en for ham passende størrelse, f. eks. for enlige højst 50 og for ægtepar 60 m².

4. Man undlader ikke at gøre opmærksom på, at den stramme beregning af pensionstillægget efter loven af 4. juni 1964 vel er egnet til at begrænse det offentliges udgifter til dette tillæg, men at kollision med f. eks. relativt beskedne arbejdsindtægter, understøttelse fra fonds eller arbejdsgivere kan skabe utilfredshed. Man finder endvidere anledning til at gøre opmærksom på, at det måtte være ønskeligt, om man i forbindelse med de 2 lovforslags behandling kunne opnå en forenkling af de 3 sæt beregningsregler, der er gældende ved henholdsvis grundbeløb, børnetillæg og pensionstillæg, herunder hvorvidt man skal opretholde den forskel, at man ved beregning af de 2 første tillæg skal finde frem til en „nettoindkomst“ efter fradrag for skatter og forsikringer, medens man ved pensionstillæg regner med en „bruttoindkomst“.

For Sammenslutningen

Peder Knudsen.

/ Orla Jensen.

For Socialinspektørforeningen

B. Meyer.

Den danske Købstadforening.